

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Ronkes Agerbeck και P. Van Nuffel)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την LG Display Co. Ltd και την LG Display Taiwan Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 303 της 8.9.2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 12 Μαρτίου 2015 — Verein für Konsumenteninformation κατά INKO, Inkasso GmbH

(Υπόθεση C-127/15)

(2015/C 205/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Verein für Konsumenteninformation

Αναιρεσίβλητη: INKO, Inkasso GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ασκει τη δραστηριότητα του «μεσίτη πιστώσεων», κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο στ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, γραφείο εισπράξεως οφειλών το οποίο, στο πλαίσιο της κατ' επάγγελμα εισπράξεως απαιτήσεων επ' ονόματι των εντολών του στους οφειλέτες των οποίων προτείνει τη σύναψη συμφωνιών περί τμηματικών καταβολών, συνυπολογίζει για αυτή τη δραστηριότητά του προμήθεια η οποία πρέπει να καταβάλλεται εν τέλει από τους οφειλέτες;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Αποτελεί η συμφωνία περί τμηματικών καταβολών, η οποία συνάπτεται τη μεσολαβήσει γραφείου εισπράξεως οφειλών μεταξύ ενός οφειλέτη και του πιστωτή του, «προδεσμιακή καταβολή [...] χωρίς επιβαρύνσεις» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ, όταν με αυτήν ο οφειλέτης αναλαμβάνει απλώς την υποχρέωση να καταβάλει τη ληξιπρόθεσμη απαίτηση, καθώς και τους τόκους και τα έξοδα τα οποία θα έπρεπε ούτως ή άλλως να καταβάλει εκ του νόμου λόγω της υπερημερίας του, έστω και εάν δεν είχε προβεί στη σύναψη μιας τέτοιας συμφωνίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 133, σ. 66.

Αίτηση αναιρέσεως που κατέθεσε στις 19 Μαρτίου 2015 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Φεβρουαρίου 2015 στην υπόθεση T-725/14, Aalberts Industries κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-132/15 P)

(2015/C 205/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. V. Placco και E. Beysen)

Έτεροι διάδικοι: Aalberts Industries NV και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το αναίρεσέον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2015 στην υπόθεση T-725/14, Aalberts Industries κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το μέρος που με αυτήν απορρίφθηκαν τα δύο σκέλη της αιτήσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) προς το Γενικό Δικαστήριο βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και έγινε δεκτή η ένσταση απαραδέκτου που είχε προβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής: Επιτροπή).
- να δεχθεί τα εν λόγω σκέλη της αιτήσεως και, κατά συνέπεια, αποφαινόμενο οριστικά, να κηρύξει απαράδεκτη την ασκηθείσα από την Aalberts Industries NV αγωγή αποζημίωσης κατά το μέρος που η αγωγή αυτή στρέφεται κατά του ΔΕΕ (ως εκπρόσωπου της Ένωσης).
- να καταδικάσει την Aalberts Industries NV στα δικαστικά έξοδα του ΔΕΕ στη διαδικασία στον πρώτο βαθμό και στην αναρετική διαδικασία.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέρριψε την αίτηση που το ΔΕΕ είχε καταθέσει βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υποθέσεως T-725/14, Aalberts Industries κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με την αίτηση του θεσμικού αυτού οργάνου είχε ζητηθεί να κηρυχθεί απαράδεκτη η αγωγή της Aalberts Industries NV κατά το μέρος που στρέφεται κατ' αυτού ως εκπρόσωπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αγωγή επιδόθηκε επίσης στην Επιτροπή, υπό την ίδια ιδιότητα. Με την αγωγή αυτή προβάλλεται η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης προκειμένου να ληφθεί αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα διατείνεται ότι υπέστη ως αποτέλεσμα της μη τήρησεως από το Γενικό Δικαστήριο μιας εύλογης προδεσμίας στην υπόθεση T-385/06, Aalberts Industries κ.λπ. κατά Επιτροπής. Στην εν λόγω διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο, σε αντίθεση με όσα προέβλεπε το ΔΕΕ, και δεχόμενο την άποψη που υποστήριξε η Επιτροπή, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στο ΔΕΕ και όχι στην Επιτροπή απόκειται να υπερασπιστεί την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της εν λόγω αγωγής.

Το ΔΕΕ τώρα κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, με την οποία ζητεί την αναίρεση της εν λόγω διατάξεως, κατά το μέρος που με αυτή απορρίφθηκε η αίτηση του ΔΕΕ. Προς στήριξη της αιτήσεως του αναίρεσεως, το ΔΕΕ προβάλλει, πρώτον, μη τήρηση των κανόνων σχετικά με την εκπροσώπηση της Ένωσης ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της και, δεύτερον, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναίρεσεως, με τον οποίο προβάλλεται μη τήρηση των κανόνων σχετικά με την εκπροσώπηση της Ένωσης ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της, το ΔΕΕ σημειώνει ότι, εφόσον δεν υπάρχει ρητός κανόνας που διέπει την εκπροσώπηση της Ένωσης ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της στο πλαίσιο αγωγών που ασκούνται δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για να στοιχειοθετηθεί η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, οι κανόνες σχετικά με την εκπροσώπηση αυτή πρέπει να συναχθούν από τις γενικές αρχές που έχουν εφαρμογή για την άσκηση των δικαστικών καθηκόντων, και ειδικότερα από την αρχή της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και τις αρχές της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του δικαστή.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσεως έχει δύο σκέλη, με τα οποία προβάλλονται, ειδικότερα, μη τήρηση των απαιτήσεων της αρχής της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και μη τήρηση των απαιτήσεων των αρχών της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του δικαστή.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναίρεσεως, το ΔΕΕ σημειώνει ότι το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι στο ΔΕΕ απόκειται να εκπροσωπήσει την Ένωση στο πλαίσιο της προαναφερθείσας αγωγής αποζημίωσης, προφανώς στηρίζεται στη νομολογία που δημιουργήθηκε με την απόφαση Werhahn Hansamühle κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (63/72 έως 69/72, EU: C:1973:121· στο εξής: απόφαση Werhahn κ.λπ.). Η λύση που εφαρμόστηκε στην εν λόγω νομολογία συνίσταται στο ότι, όταν η Κοινότητα, σήμερα η Ένωση, θεωρείται υπεύθυνη για συμπεριφορές ενός από τα θεσμικά της όργανα, εκπροσωπείται ενώπιον του δικαστή της Ένωσης από το θεσμικό όργανο ή τα θεσμικά όργανα στα οποία καταλογίζεται το γενεσιουργό της ευθύνης γεγονός. Το ΔΕΕ εκθέτει ότι η λύση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην παρούσα υπόθεση επειδή αυτό, λαμβανομένων υπόψη πλείστον παραγόντων, θα οδηγούσε σε κατάσταση που θα αντέβαινε προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πράγμα που κατά αυτό τούτο το γράμμα της αποφάσεως Werhahn κ.λπ. είναι ο λόγος υπάρξεως της λύσεως αυτής. Στο πλαίσιο αυτό, το ΔΕΕ προβάλλει, ως παρεμπύπτον ζήτημα, επίσης παραγνώριση του άρθρου 317, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, του κανονισμού 966/2012⁽¹⁾, βάσει των οποίων το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να αναγνωρίσει την αρχή ότι μια αποζημίωση, όπως εκείνη που αξιώνεται στην παρούσα υπόθεση, πρέπει να βαρύνει το μέρος του προϋπολογισμού της Ένωσης το οποίο αφορά την Επιτροπή.

Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου αναίρεσης, το ΔΕΕ, στηριζόμενο στην απόφαση του ΕΔΔΑ της 10ης Ιουλίου 2008, Mihalkov κατά Βουλγαρίας (προσφυγή αριθ. 67719/01), διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι το ΔΕΕ πρέπει να εκπροσωπήσει την Ένωση στο πλαίσιο της ασκηθείσας από την Aalberts Industries αγωγής αποζημίωσης, δεν τήρησε τις απαιτήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας του δικαστή. Πράγματι, επειδή στην παρούσα υπόθεση το γεγονός που φέρεται ως γενεσιουργό της ευθύνης έλαβε χώρα κατά την άσκηση δικαστικών καθηκόντων από δικαστικό σχηματισμό και, δεύτερον, ο δικαστικός σχηματισμός που θα πρέπει να εκδικάσει την υπόθεση i) υπάγεται στο ίδιο δικαιοδοτικό όργανο (το Γενικό Δικαστήριο) όπως ο δικαστικός σχηματισμός στον οποίο καταλογίζεται το γενεσιουργό της ευθύνης γεγονός και ii) αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εναγόμενου στην εν λόγω υπόθεση (του ΔΕΕ), με το οποίο οι δικαστές του εν λόγω σχηματισμού συνδέονται επαγγελματικά, οι προαναφερθείσες απαιτήσεις τίθενται σε κίνδυνο, και τούτο ακόμη περισσότερο όταν, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, μια αποζημίωση όπως εκείνη που αξιώνεται βαρύνει το μέρος του προϋπολογισμού της Ένωσης το οποίο αφορά το ΔΕΕ.

Στη συνέχεια, το ΔΕΕ, στο πλαίσιο του **δεύτερου λόγου αναίρεσης**, διατείνεται ότι στην αναρριβασμένη διάταξη **παραβιάστηκε η υποχρέωση αιτιολόγησης**, επειδή στη διάταξη αυτή δεν περιέχεται συγκεκριμένη αντίκρουση του επιχειρήματος σχετικά με το περιεχόμενο σειράς αποφάσεων του Δικαστηρίου –περιλαμβανομένων των αποφάσεων Groupe Gascogne κατά Επιτροπής (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack κατά Επιτροπής (C-40/12 P, EU:C:2013:768) και Kendrion κατά Επιτροπής (C-50/12 P, EU:C:2013:771)– τις οποίες το ΔΕΕ επικαλέστηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sächsisches Oberverwaltungsgericht
(Γερμανία) στις 19 Μαρτίου 2015 — Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG κατά Freistaat Sachsen**

(Υπόθεση C-134/15)

(2015/C 205/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εφεσείουσα: Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG

Καθού και εφεσίβλητο: Freistaat Sachsen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει το άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 543/2008 (¹) προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, και το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης);
- 2) Συνάδει το άρθρο 5, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 543/2008 προς το άρθρο 40, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 543/2008 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου σχετικά με τους κανόνες εμπορίας για το κρέας πουλερικών, ΕΕ L 157, σ. 46.